

JOI, 1 AUGUST 2024
ORA 20:00
PRELIMINARII
CONFERENCE LEAGUE
STADIONUL „ION OBLEMENCO“

STIINTA ARE NEVOIE DE TINE

Ne așteaptă două meciuri „acasă”
în doar 4 zile, iar cel cu Maribor
este esențial pentru noi toți.
Vino pe stadion și susține-ți echipa
la bine, dar mai ales la greu.

DUMINICĂ, 4 AUGUST 2024
ORA 19:00
SUPERLIGA, ETAPA IV
STADIONUL „ION OBLEMENCO“

TAKUTO OSHIMA:

**„Am venit să fiu campion
cu Universitatea și voi fi“**

OSHIMA nu vorbește grozav engleza, iar din română nu știe încă nicio boabă. Vorbește însă limba fotbalului și, mai ales, a emoțiilor, așa că se înțelege de minune cam cu toată lumea. Cum nu se putea înțelege cu lumea un om care, întrebat ce religie are, spune că el nu crede în religii, ci doar în fericire? Și, apropo de fericirea aceea: Iniesta îl făcea fericit când era copil, așa că, dacă vi se părea că seamănă puțin cu legenda spaniolă, probabil e pentru că s-a uitat la foarte multe meciuri ale lui.

Salut și bine ai venit, Takuto! Spune-ne despre originile tale, unde și cum ai crescut?

Salutare, bine v-am găsit! M-am născut și am crescut la Osaka, într-o familie frumoasă, care mi-a fost alături indiferent ce pasiuni sau preocupări am avut. Eram un copil jucăuș și disperat să petreacă timp cu prietenii, ca orice copil. Eu și un prieten bun eram foarte activi și făceam tot felul de năzbâtii, îmi amintesc că

una dintre activitățile noastre preferate era să ne cățărăm cât mai sus în copaci. Și, când prietenul acesta s-a înscris la un club de fotbal, m-am hotărât să merg și eu. Și am fost serios, mi-a plăcut mult, semn că antrenorul mi-a propus să semnăm un contract la scurt timp.

Te uitala fotbal atunci, copil fiind? Cine era fotbalistul tău preferat și de ce?

M-a prins foarte repede „microbul”, vă dați seama că mă uitam. Preferatul meu era Iniesta. Chiar trebuie să mai explic de ce? Nu cred... Omul juca un fotbal superb, mă făcea fericit să-l văd pe teren.

Cultura japoneză e foarte diferită de oricare alta europeană. Cum te-ai hotărât să părăsești Japonia și cât de greu ți-a fost să te adaptezi în Europa?

Nu mi-a fost deloc ușor, dar știam că aici se joacă fotbalul adevărat. Inițial eu jucam la echipa unei universități din Japonia unde

eram și student. Și când am fost într-un turneu cu echipa universității, în Coreea de Sud parcă a fost, am jucat cu mai multe echipe din Europa. Când am văzut diferența dintre noi și ei, mi-am spus că la prima ocazie, plec în Europa. Iar acea ocazie s-a ivit în 2020, când am venit la un club micuț din Slovacia.

Suntem curioși dacă ești o persoană religioasă și, dacă da, în ce religie ai fost crescut și crezi?

Noi teoretic suntem budiști, știți probabil... Dar familia mea nu e una religioasă. Eu am crezut de când mă știu doar în fericire.

Care e momentul din cariera ta de care îți amintești cu cea mai mare plăcere?

Ah, când am dat primul meu gol și era și familia mea la meci. Ei erau fericiți, fanii erau fericiți, așa că am fost și eu fericit.

Ce știai despre România înainte să vii și ce te-a surprins aici?

Nu știam mare lucru. De fapt, nu știam nimic. Acum știu că e incredibil de cald aici (*râde*) și că am nevoie să învăț încă o limbă, mi se pare destul de complicată româna.

Care crezi că sunt principalele tale calități, cele datorită cărora vei putea fi de folos echipei?

Îmi place să fac «munca de jos», alerg și muncesc foarte mult pe teren. Și cred că am și destulă calitate atunci când am mingea la picior, îmi place să controlez meciul și să mă uit după spații, cred că am o viziune destul de bună.

Cum te-ai adaptat la noua echipă, ți-ai făcut deja prieteni buni?

Toți colegii mei îmi sunt și prieteni, sunt niște băieți extraordinari. E dificil pentru mine să mă adaptez la încă o cultură nouă, dar ei m-au primit ca pe un frate încă din prima zi.

Cum a fost debutul de la Maribor și ce șanse la calificare crezi că avem astăzi, la retur?

A fost foarte dificil, și pentru că eram la primul meci, dar și pentru că eram deja în 10 oameni când am intrat. Băieții erau deja obosiți și știam că trebuie să alerg enorm ca să încerc să compensez lipsa unui jucător. Îmi pare tare rău că am luat acel gol din finalul meciului... Dar, oricum, cred că avem șanse azi. Jucăm acasă și, dacă fanii ne vor susține așa cum am auzit că sunt capabili, eu zic că-i „omorâm” (*râde*).

Dacă ai putea să-ți alegi o superputere, care ar fi aceea?

N-aș avea ce să fac cu superputeri. Aș vrea superputerea să le fie un pic mai bine tuturor oamenilor de pe Pământ, dar nu știu care ar fi aceea.

Care e cel mai frumos lucru pe care ți l-a zis cineva ultima oară și ce anume a zis?

Cred că e ceva ce mi-au zis doi foști coechipieri și buni prieteni din Polonia. Exact înainte să plec, mi-au spus că mă iubesc, că sunt un fotbalist extraordinar și că sunt convinși că voi avea parte de o carieră grozavă în România.

Ce obiective ai la Craiova?

Mai întrebați? Vreau să fiu campion cu Universitatea și voi fi.

Returul cu Maribor – meciul 21 în cupele europene după renaștere

După o perioadă cumplită pentru fotbalul craiovean, cea dintre 1995 și 2010, Universitatea Craiova renăște în 2013 și devenea cu adevărat o forță a campionatului în 2017. Din 2017 încoace, Știința a jucat deja 20 partide în preliminariile competițiilor europene, cu 3 mai multe decât între 1991 și 1995. Urmează a 21-a și cea mai importantă.

Primele două sezoane de la revenire aduc două nume uriașe în Oltenia

Urmărită de lipsa coeficientului, dar mai ales a norocului, Știința nu a reușit încă să facă pasul cel mai important: acela de a se califica în grupele unei competiții europene.

Reveneam totuși în Europa după 22 ani, în toamna lui 2017, după ce cuceream primul trofeu intern după o pauză lungă – Cupa României. Sortii ne dădeau poate cel mai galonat club de fotbal din lume după Real Madrid – pe AC Milan, deținătoare a 7 trofee Champions League.

Trupa lui Devis Mangia făcea o dublă admirabilă, în care nu a marcat, dar a ratat șanse mari, iar rezultatul general, 3-0 pentru italieni, a părut prea dur raportat la echilibrul arătat de cele două echipe în teren. Faptul că meciul tur s-a jucat la Severin, pe un stadion plin, dar destul de tăcut, a contat probabil și el în lipsa de realizări ofensive.

Ghinionul ne-a revizitat sezonul imediat următor, când sortii ne-au hărăzit RB Leipzig, în același tur 3 preliminar. La fel ca Milanul, Leipzig era într-o perioadă de renaștere pe plan financiar și nu numai, iar bugetul și cheltuielile erau incomparabil mai mari decât ale noastre. Scorul general a fost mai strâns decât cu Milan, 2-4 în favoarea nemților, dar diferența reală dintre cele două echipe a părut mai mare decât cea din meciul cu italienii.

2019-2022, marile dezamăgiri cu Laci și Lokomotiva

Cu tot cu dublele cu Milan și Leipzig amintite mai sus, între 2017 și 2023 Universitatea reușea să joace în 6 ediții consecutive ale cupelor europene, grație rezultatelor din campionat.

În 2019-2020 și 2020-2021, o combinație între deciziile discutabile ale UEFA și regresul fotbalului românesc per total ne-a făcut să pornim direct din turul 1 preliminar al Europa League.

Dacă în primul sezon reușeam un parcurs onorabil, în care eliminam Sabail și Honved, dar eram scoși de AEK Atena în turul 3, în vara lui 2020 venea prima mare dezamăgire: în plină pandemie și dezavantajați că meciul a fost într-o singură manșă, programată pe terenul echipei mai slab clasate, Știința pierdea la

Tbilisi cu 2-1. A fost un rezultat cu atât mai dezamăgitor cu cât Craiova a controlat meciul și a părut echipa net mai bună, însă georgienii au marcat fulgerător de două ori, la începutul reprizei secunde, după două contraatacuri tratate superficial de defensiva visătoare a lui Bergodi.

Sezonul următor a adus o nouă competiție continentală, Conference League, și un nou cutremur la Craiova. Laci ne bătea în prima manșă din turul 2 preliminar, în Albania, înfrângere care i-a adus demiterea lui Marinos Ouzounidis, antrenor care obținuse două trofee (Cupa și Supercupa) în aceeași vară, dar pe fondul unui joc foarte urât. În locul grecului venea Laurențiu Reghecampf, dar dezamăgea și el, nereușind decât un 0-0 în retur, pe Oblemenco, iar Laci mergea mai departe.

Be'er Sheva, momentul în care am realizat că se poate

Sezonul 2022-2023 a fost fără îndoială cel mai reușit al Științei din Europa de după revoluție. După victoriile relativ lejere cu albanezii de la Vllaznia și ucrainenii de la Zorya (4-1, respectiv 3-1 la general), Știința juca playoff-ul cu Hapoel Be'er Sheva, dar

ghinionul continua să ne urmărească.

În meciul tur făceam doar 1-1, deși controlam relativ autoritar jocul, chiar și după eliminarea stupidă a lui Papp, care a primit roșu la pauză, în urma unei altercații pe tunelul ce ducea la vestiare. De asemenea, am avut ghinionul să jucăm și acel meci tur la Severin, în loc de Craiova.

Returul a fost de foc, pentru că Universitatea nu a avut parte de norocul pe care l-au avut ulterior Naționala sau FCSB, care au prins israelienii într-un război care le și slăbește forțele și îi și face să joace toate meciurile în deplasare. Am călătorit în deșert, la Be'er Sheva, unde ne-a așteptat nu doar o climă cu care nu eram obișnuiți, ci și o atmosferă incendiară creată de fanii gazdă.

După un meci echilibrat și un rezultat nul după 90 de minute, Știința deschidea scorul în minutul 105, printr-un șut superb al lui Roguljic, dar ne-am crezut prea devreme calificați. Gazdele au egalat imediat, după o neatenție gravă în apărarea noastră, apoi au mers în grupele Conference grație loviturilor de departajare.

Astăzi, la revenirea în preliminariile pe care meritam să le câștigăm data trecută, vom da totul din noi, jucători și fani, pentru a bate iar la ușa unei posibile mari performanțe europene.

Cum vede presa din Slovenia returul cu Știința

Dezamăgită după eliminarea lui Maribor din Europa League, dar și de cea a lui Celje din Champions League, presa slovenă și-a recăpătat suflul după victoria celei mai titrate echipe, Maribor, în fața Craiovei. Ziaristii sloveni au vorbit mult despre Universitatea în această săptămână și au stabilit, alături de antrenorul oaspeților noștri de azi, că Știința e o echipă mult mai bună decât bulgarii de la Botev Plovdiv, cei care i-au eliminat din competiția superioară.

Două absențe grele - Ekipa

Cel mai mare ziar de sport sloven, Ekipa24, este îngrijorat de două absențe pe care le consideră foarte importante în manșa

Fotograful gazdelor, Andrej Petelinsek, a surprins momentul pentru care slovenii i-au fost recunoscători nu doar lui Beugre, ci și lui Maldonado.

retur. Este vorba despre fundașul central Sven Karic și despre aripa Hilel Soudani, aripa algeriană care s-a accidentat la începutul acestui sezon.

Dacă Karic a fost unul dintre cei mai buni fotbaliști ai partidei tur din Slovenia, când și-a condus defensiva într-o prestație impecabilă, Soudani e unul dintre cei mai titrați fotbaliști care activează în Slovenia. Acesta s-a afirmat la Dinamo Zagreb, are 51 de partide jucate în cupele europene și 13 goluri, respectiv 56 de apariții și 24 de goluri în naționala Algeriei.

Jubileu pentru succese pe linie – Delo

Cel mai mare outlet media din Slovenia, colosul Delo, a remarcat victoriile pe linie pe care cele trei echipe slovene de club le-au obținut în preliminariile Conference League. Dacă cele două mari rivale Olimpia și Maribor au trecut cu scor identic acasă (2-0) de Zitomir (Ucraina) respectiv de Universitatea, surpriza europeană de la Bravo (o mică suburbie a Ljublianei, club fondat în 2006) a învins surprinzător în deplasare la bosniecii de la Zrinjski.

Cei de la Delo au remarcat atmosfera frumoasă de pe stadion și au subliniat cât de mult își doresc fanii acestora să meargă mai departe în returul de la Craiova, în contextul în care noii investitori turci ai clubului au adus multă speranță în oraș.

Vecer – laude pentru Beugre și Popescu, critici pentru investitorii turci

Redactorii celui mai citit ziar local din Maribor, Vecer, au fost și ei impresionați de victoria lui Maribor din prima manșă cu Craiova. Aceștia l-au lăudat pe atacantul ivorian Beugre, cel care a început surprinzător în locul mai titratului Jakupovic în partida cu noi, mai ales în contextul în care tatăl acestuia murise chiar în dimineața meciului tur.

Deși a subliniat că forma bună ofensivă a slovenilor a fost facilitată și de eliminarea lui Maldonado, Vecer a considerat totuși că

Beugre a creat constant spații și superiorități pe atacurile echipei sale, dar s-a lovit de „un Popescu foarte bun, în zi mare”.

Cei de la Vecer au avut și un editorial în care au făcut un portret laudativ Universității, pe care a caracterizat-o drept o echipă căreia îi place posesia, bine pregătită fizic și cu multă calitate individuală, în special pe benzi. Faptul că Știința a fost foarte atent studiată în Slovenia a fost subliniat și de faptul că atât antrenorul Ante Simundza cât și mijlocașul austriac Marko Bozic au dat detalii bogate despre abordarea tactică a lui Gâlcă, în conferința de presă de dinaintea partidei.

Editorialistul de la Vecer a mustrat noii investitori de la echipă pentru faptul că aceștia nu au făcut transferuri importante în această vară, determinând grupul de investiții care a preluat Maribor să dea un comunicat în care spune că întăririle vor veni cât de curând.

În orice caz, cu o absență de marcă în defensiva slovenilor, dar și cu o forță ofensivă remarcabilă dată de Ilicic, Beugre și Jakupovic, meciul de pe Ion Oblemenco din această seară se anunță unul spectaculos și deschis, în care vom vedea probabil multe goluri. Sperăm că în poarta potrivită.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

15 SEPTEMBRIE 1968:

Cel mai mare scor din meciurile directe și un om providențial pentru ambele cluburi

Meciurile cu Petrolul au fost dintotdeauna încheștate și echilibrate, chiar dacă cele două echipe nu s-au intersectat niciodată în perioadele lor de glorie. Când gloria ploieștenilor tocmai apunea, iar a Universității tocmai răsărea, la sfârșitul anilor '60, i-am învins pe prahoveni cel mai clar din istorie: 5-1. Se întâmpla într-o toamnă de 1968.

Originile Ploieștiului și marele cadou pentru Universitatea

Petrolul a fost o forță a României în perioada 1958 - 1966, când obținea trei titluri de campioană (din totalul de patru al clubului) și o Cupa României. Primul campionat fusese obținut în perioada interbelică, când Petrolul nu se numea Petrolul, ci Juventus, și nu era din Ploiești, ci din București.

În caz că nu știți, da, Petrolul Ploiești este fosta Juventus București, unul dintre cluburile de renume din perioada interbelică. Juventus apărea în 1925, în urma fuzionării a două cluburi bucureștene, Triumf și Romcomit. Primea numele unei

Legendele primei mari generații din istoria Craiovei: Deselnicu, Cernăianu, Oblemenco

Ploiești și apărea Petrolul. Primul antrenor al echipei nou înființate era Ilie Oană, legendă a Petrolului, supranumit „Americanul”, pentru că s-a născut în Statele Unite, unde părinții lui fugiseră de primul război mondial, după care a revenit în țară când avea doar 4 ani.

Oană a stat la Ploiești 13 ani, iar din 1960 l-a luat ca secund pe olteanul născut la Târgu Jiu Constantin Cernăianu. Când lui Oană i s-a oferit conducerea Naționalei României, în 1965, Cernăianu îi lua locul și, în primul său an ca principal, la doar 32 de ani, obținea și ultimul titlu al Petrolului din istoria clubului. Doar 5 ani mai târziu, venea la Universitatea și punea primele cărămizi ale Craiovei Maxima.

Un antrenor uriaș și demn: Cernăianu

Târgu-jianul Cernăianu, considerat azi întemeietorul primei mari generații a Craiovei, a spus în mai multe rânduri că a trăit la Ploiești cea mai frumoasă perioadă din viață. A plecat de la Petrolul, însă, după un conflict deschis, lăsat chiar cu pumni, se zice, cu prim-secretarul județului Prahova, pentru că acesta

încercase să „se bage la echipă“, lucru neacceptat de încăpățânatul nostru oltean.

El fusese principal și la acea înfrângere cu 5-1 în fața Craiovei, când Știința era antrenată de viitorul bun prieten al lui Cernăianu, Ștefan Coidum.

La scurt timp după acel conflict cu prim-secretarul Prahovei, principiile lui Cernăianu i-au adus un conflict și mai... personal: cel propria soție. Cearta s-a născut în ziua care a pus punct îndelungatei perioade petrecută în prima divizie a Petrolului și a scris prima mare pagină din istoria Științei: 19 iunie 1974.

Era ultima etapă a sezonului 1973 – 1974. Universitatea făcea 0-0 la Ploiești și câștiga primul ei campionat grație acelui egal. Dacă prahovenii ar fi câștigat, s-ar fi salvat de la retrogradare, iar Domnica Cernăianu spunea, într-un interviu: „N-am să-l iert niciodată pentru ce i-a făcut Petrolului. El ne-a retrogradat, atunci, în 74. L-am rugat să ne salveze. N-a zis nimic, ca acum.“ Aflat în aceeași cameră la interviul respectiv, apărut în Evenimentul Zilei, Cernăianu zâmbea amar: „N-aveam ce să fac. Au venit băieții mei, de la Ploiești, să mă roage să le dăm meciul, să scape. N-aveam cum să fac asta, n-am făcut-o niciodată, le-am spus că nu pot.“

Și, pentru că Cernăianu nu a putut să-și calce pe principii, Universitatea a obținut primul ei titlu de campioană, iar Petrolul prima ei retrogradare.